

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606653520/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

«Om Vinteren vil jeg forklare Lyden som Bulder af Isen, naar den slaar Revner.»

«Men Sagnet, Du? – Frøkten i Manneskesindet? – Det er jo ække Bulder i Isen.»

Han sagde: «Manneskesindet». Karl syntes, at Onkel Jørgen blev saa underlig tør og lille overfor den Mand.

«Frygten kommer vel af Vantro.»

«Af Vantro? – Den Fremmedes Øjenbryn stod paaskraa.

«Jeg mener, kjære Peter Meyer, at hvis vi fuidkommen stolede paa Guds Faderlighed i alle Dele og Stykker, saa vi lagde ikke blot os selv, men al vor Velfærd i hans Haand, saa havde vi ingen Grund til at frygte for Skjæbnen eller for Naturens Gang, hellerikke for Fjordens Graadighed efter Menneskeliv – altsaa hellerikke for »Strømmandens« eller »Færgekarlen.»

«Det var en underlig Taanke! – Har vi Kræstne noget med Skjæbnen at gjøre – som saadan?»

(Han sagde »Skabners»).

«Hvad mener Du? »som saadan?» spurgte Præsten.

«Ja-ja. Har vi Kræstne som saadann-e noget at gjøre med Skabnen som saadan?»

«Vort Hjerte har vel ikke, hvis vi ellers har givet det til Gud. Men alt, hvad vi ikke selv virkelig har lagt i Guds Haand, det er sikkert i Skjæbnens Vold.»

«Den er vist ække go', den Taanke. Den er vist ække go'. Jeg troer, Du skulde tage Dig jagt faadden.»

«I vores Alder er vi vist nødte til at beholde de Tanker, vi engang har faaet,» sagde Præsten.

Jomfru Hyphoff kom ind og satte Frugt paa Bordet.

«Ah ja,» sagde Meyer. «Skal vi prøve et Æble? – Har De et, De vil anbefale, Proprietær Wintrup?»

«Naar De tager den Gravenstener der, saa troer jeg at, De tager fejl.»

Anna blev pludselig rød, og sagde saa: «Nej, Fader, Pigeonerne er de bedste.»

«Er de det, er de det?» sagde Meyer. «Naa – og hvad er saa Du?»

«Jeg hedder Anna Wintrup.»

«Det er liden Anna. – Ja, man maa ha'e Rede paadde engang. – Og